

Comentariul operei Tache, Ianke si Cadar de Ion Popa Victor - a doua parte

Cadar scorneste o poveste - de neverificat, pentru ca mamele celor doi tineri au dus in mormant acest "secret" - conform caruia adevaratul tata al Anei si al lui Ionel ar fi chiar el, iar Mahomed iarta aceasta unire (cat si propria sa minciuna!) pentru ca totul este pornit din dragoste. Solutiile nu se inscriu in perimetrul veridicitatii, nu sunt credibile la prima vedere. De fapt, intreaga tesatura a comediei plaseaza totul in sfera unui imaginar convingator, "credibilitatea" rezolvarii conflictului pornind de la intreaga atmosfera a piesei, de la dulcea ei bonomie pe canavaua careia este brodata blanda siretenie orientala care dezarmeaza si impaca orice impotriviri.

Toti acesti oameni simpli sunt, in fapt, mai putini robi prejudecatilor rasiale. De fapt, cei doi "parinti" se opun pentru ca., trebuie sa se opue, pentru ca "unirea" celor doi tineri apartine unui fapt neobisnuit, care ar putea "tulbura" mahalaua. Pastrand in suflet "taina" si "durerea" sa drama de a nu fi dat curs unei pasiuni a tineretii, de a se fi casatorit si de a avea copii, Cadar se considera chemat sa sprijine pana la capat idealul impreunarii celor doi copii, pe care-i iubeste ca pe propriile odrasle.

Reprezentantii mahalalei - Baba Safta si Ilie - sunt, ei insisi, rezoneurii unei mentalitati a targului molcom, instalata din obisnuinta si nu din porniri nationaliste ireconciliabile.

Ca un Scapin molieresc, Cadar rezolva intr-un fel, o problema in totul rezolvabila dar siretenia lui merge mult mai departe: de la cei doi "tati" obtine sume respectabile pentru proiectata "fuga" a celor doi tineri, de fapt pentru a creste capitalul pravaliei (la care are grija sa asocieze pe cei doi tineri sotii, proaspetii absolventi ai Academiei Comerciale); romanii si evreii din targul acestor intamplari, porniti din resentimente nationale sa-i boicoteze pe Tache si Ianke, cand aud ce s-a intamplat vin sa cumpere toti de la Cadar, pagubele celor doi sunt recuperate, compensate prin castigul celui de-al treilea si, pe fondul unei impacari generale, cei trei vecini si prieteni isi unifica pravaliele sub firma "La Ierusalim", fiindca vorba lui Cadar, "acolo si turca, si ovrei si crestin estem!".